

Publicerad 2020-02-05 10:55 av Nanna X

* 1-3 bygger på drömmar 3-4/2.

* **1: under stjärnorna**

jag fick skjuts till friluftscampingen med katten i famnen och släppte ut den svarta skönheten på ängen. där fanns gott om katter att jaga och umgås med: svarta, grå, röda och spräckliga. ingen hade dock en lika vacker päls som min katt, fluffig och blank på samma gång.

själv hittade jag en ljusgul handskriven lapp på plats 31 vid grusvägens kant, med mitt flicknamn i sirlig skrivstil och en ornamenterad flagga på V, så som jag själv skrev efternamnet som barn. var det verkligen det namnet jag använt när jag bokade platsen?

jag hade önskat att få sova under stjärnorna, så jag var nöjd. där fanns en liten gräsplätt mellan stenarna som var lagom stor för mitt liggunderlag och en batterilampa på stolpe. jag dukade upp min matsäck under lampan, en böckling och en halv gurka.

kvällen var ljum och jag tänkte att det skulle varit gott med en glass till efterrätt. kiosken var dock stängd för kvällen och ingen personal syntes till. jag strosade neråt vägen, som var kantad av gammeldags fryshus. det första var låst, men det andra visade sig vara öppet. jag öppnade metalledörren på glänt och fick genast en stor genomskinlig plastpåse med glasspaket i famnen. jag grep ett halvliters vanilj, stängde dörren, återvände till min kulle, satte min medhavda tesked i glassen och somnade efter halva paketet.

när jag vaknade stod den rödhåriga unga campingförestånderskan i solskenet på grusvägen och log så glatt. hon förklarade att campingavgiften redan var betald över internet, men krävde ersättning i cash för glassen och batteriförbrukningen. om jag ville kunde jag få 20 kronor för fisken i utbyte. jag kunde betala i glasskiosken. jag tackade för erbjudandet men förklarade att fisken och gurkan skulle följa med mig på nästa etapp av resan.

kön till kiosken var lång och de främsta trängdes framför disken, så jag väntade lite och packade ihop mina saker under tiden. underligt nog hade glasspaketet inte smält. jag grävde i börsen efter kontanter och hoppades summan skulle räcka. när jag slutligen kom fram till kioskdirken tog jag det märkliga glasspaketet med mig för att fråga glassförsäljaren om konsistensen. han bara log och gav mig 50 % rabatt på avgiften.

bussen som skulle ta mig och några obekanta medresenärer vidare till kusten skulle komma om en kvart. hög tid att försöka fånga in katten. jag ropade på henne på innergården och yttergården och frasade med locket till hennes favoritmat, utan annat resultat än att en flock av de andra katterna skockades kring mig.

jag körde resolut bort dem, stoppade kattmaten i en plastpåse i ryggsäckens ytterfack och hoppades kunna komma tillbaka och fånga upp henne i morgon.

sällskapet på bussen var en brokig skara med olika nationaliteter med ett gemensamt intresse för friluftsliv. färden till kusten tog två timmar. utsikten från klippan vi skulle campa på var magnifik. jag kom att tänka på den scen ur Bröderna Lejonhjärta där Jonatan och Skorpan slår läger vid Karmafallet och för första gången får skåda Katla. konstigt nog kände jag mig inte rädd.

vädret var ljuvligt. vi samtalade, delade på vår medhavda dryck och spelade tre-i-rad några timmar. när det började skymma föreslog någon att vi skulle göra upp eld, men det fanns ingen eldstad och scouten i sällskapet avrådde bestämt från att elda på öppet berg.

jag lade mig direkt på den skrovliga klippväggen, betraktade de glittrande stjärnorna och kände en sällsynt frid.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nanna X med Poeter.se id #27346 innehar upphovsrätten